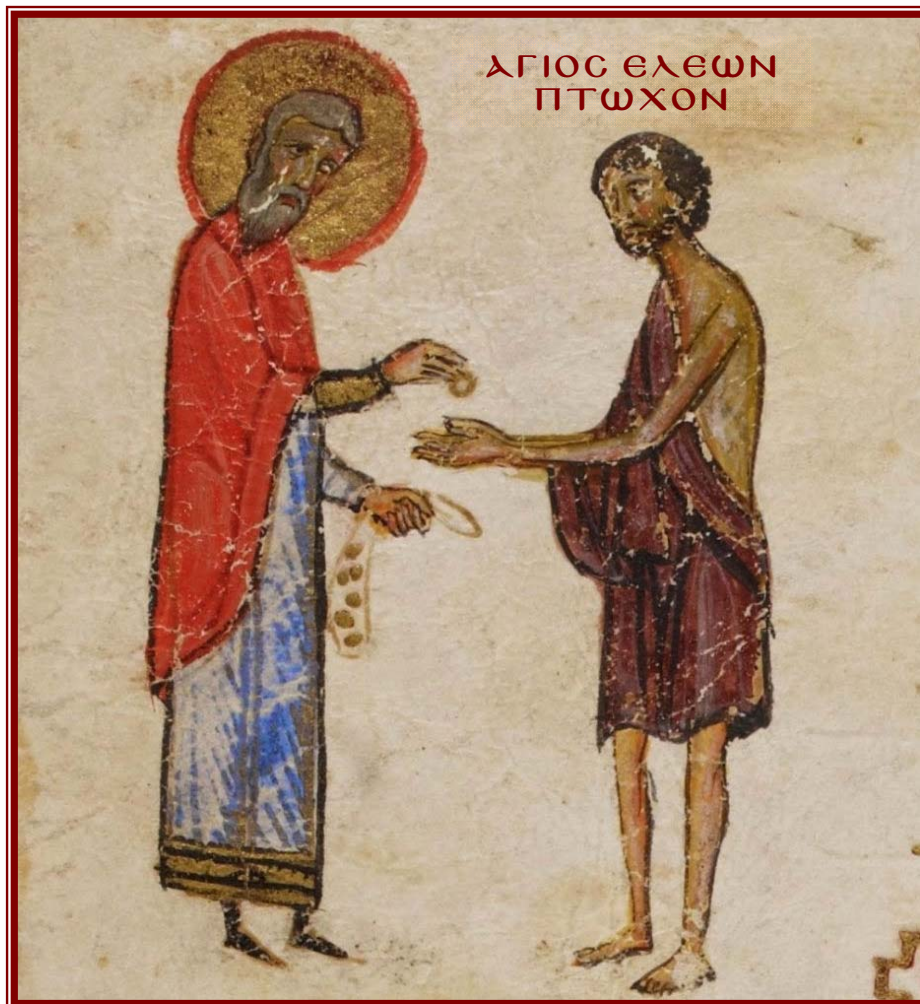

Άγιος Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος:

«Η ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ»!

ΤΕΥΧ.150
2016

Δ Ω Ρ Ε Α Ν

ΕΚΔΟΣΗ
Π.Ε.ΦΙ.Π.

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος:

Ἡ ἐλεημοσύνη ἐξαφανίζει τό θάνατο!*

Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ δύναμή της, ὥστε ὄχι μόνο νά καθαρίζει ἀμαρτήματα, ἀλλά νά ἐξαφανίζει καί τόν ἴδιο τό θάνατο. Καί θά σᾶς πῶ μέ ποιό τρόπο.

Καί ποιός, ἰσχυρίζεται κάποιος, δίνοντας ἐλεημοσύνη, ἔγινε ἀνώτερος ἀπό τόν θάνατο; Μήν ἀνησυχεῖς, ἀγαπητέ. Ἀλλά, μάθε ἀπό τά ἴδια τά πράγματα, ὅτι ἡ δύναμη τῆς ἐλεημοσύνης, κατέλυσε καί τήν τυραννία τοῦ θανάτου.

Ἐπῆρχε κάποια γυναίκα, μέ τό ὄνομα **Ταβιθά**,** πού ἐρμηνεύεται Δορκάς (Πράξ. 9, 36-43). Αὐτή καθημερινό ἔργο εἶχε νά συγκεντρώνει γιά τόν ἑαυτό της τόν πνευματικό πλοῦτο ἀπό τήν ἐλεημοσύνη. Καί ἔντυνε, τίς χήρες, καί τούς ἔδινε καί ὅλη τήν ἄλλη περιουσία της. Συνέβη ὅμως νά ἀρρωστήσει καί νά πεθάνει.

Πρόσεχε, ὅμως, ἀγαπητέ, ὅτι, οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες, πού εἶχαν βοηθηθεῖ καί εἶχαν ντυθεῖ ἀπό αὐτήν, στήν κατάλληλη περίπτωση ἀμείβουν ἐκείνη, πού τίς εὐεργέτησε. Ἀφοῦ πλησίασαν τόν Ἀπόστολο Πέτρο, λέει ἡ Γραφή, ἔδειχναν τά ἐνδύματα καί ὅσα ἔκανε ἡ Δορκάς, ὅταν ἦταν μαζί τους. Καί ζητοῦσαν

* Τό ὄραιο καί πολύ ψυχοφέλιμο αὐτό κείμενο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (*Εἰς τήν Γένεσιν*, ΝΕ΄, ΕΠΕ 4, 394-404· PG 54, 483-485) τό μεταφέρουμε σέ μετάφραση. Σημειώνουμε ὅτι λόγω τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τό τεῦχος αὐτό, τοῦ 2ου τριμήνου (Ἀπριλίου-Μαΐου-Ἰουνίου) δέν ἀποστέλλεται ταχυδρομικά. Κυκλοφορεῖται μέσω διαδικτύου, στήν ιστοσελίδα μας, καί ἀποστέλλεται μόνο σέ ὅσους τό ζητήσουν.

** Ἡ Ἁγία Ταβιθά ἡ ἐλεήμων ἦταν εὐσεβῆς καί φιλόανθρωπη χριστιανή καί κατοικοῦσε στήν Ἰόππη. Τό *Ταβιθά* εἶναι λέξη Συριακή καί σημαίνει *Δορκάς* (= ζαρκάδι). Ἦταν ὑφάντρα καί ἔφτιαχνε χιτῶνες, τούς ὁποίους πωλοῦσε πρὸς ἀνακούφιση τῶν χηρῶν καί ὀρφανῶν.

Ἡ Ταβιθά ὅμως ἀρρώστησε καί πέθανε. Τήν περίοδο ἐκείνη βρισκόταν στή Λύδδα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Ὄταν τό ἄκουσαν αὐτό οἱ δικοί της, ἔσπευσαν νά τόν παρακαλέσουν νά ἔρθει στήν Ἰόππη, ὅπου καί ὠδηγήθηκε στό νεκροκρέβατο τῆς Ταβιθᾶς. Ἀφοῦ παρακάλεσε τούς παραβρισκόμενους νά βγοῦν ἀπό τό δωμάτιο, ὁ Πέτρος γονάτισε καί προσευχήθηκε. Στή συνέχεια εἶπε στήν Ταβιθά νά σηκωθεῖ. Κι ἀμέσως ἡ νεκρή ἀνεστήθη.

Τό γεγονός αὐτό διεδόθη στήν Ἰόππη καί πολλοί πίστεψαν. Ἡ Ἁγία Ταβιθά πέθανε σέ βαθύ γῆρας. **Ἡ ἱερή μνήμη της τιμᾶται στίς 25 Ὀκτωβρίου.**

τήν τροφή τους και ίσως να έχυναν και δάκρυα και έκαναν τόν Άποστόλο να τής λυπηθεί πολύ.

Τί έκανε, λοιπόν, ο μακάριος Πέτρος; «Άφοϋ γονάτισε, προσευχήθηκε και άφοϋ στράφηκε στο σώμα, είπε Ταβιθά, σήκω πάνω. Αυτή άνοιξε τά μάτια της και όταν είδε τόν Πέτρο σηκώθηκε. Ο Πέτρος τής έδωσε τό χέρι του και τή σήκωσε πάνω και φώναξε τούς χριστιανούς και τής χήρες και τήν παρουσίασε ζωντανή» (Πράξ. 9, 40-41).

Είδες τή δύναμη του Άποστόλου, ή μάλλον του Κυρίου που ενεργεί μέσω αυτού; Είδες πόση άμοιβή δέχθηκε για τά καλά της έργα, άκόμη και σ' αυτή τή ζωή; Διότι, πές μου, τί μεγάλο έδωσε αυτή στις χήρες, όσο μεγάλο πράγμα τής χάρισαν αυτές; Τούς πρόσφερε ένδύματα και τροφές, άλλ' αυτές τήν επανέφεραν στη ζωή και βοήθησαν ώστε να άπαλλαγεί και από τό θάνατο. Ή μάλλον, όχι αυτές, άλλ' ο Φιλάνθρωπος Κύριός μας, λόγω των ύπηρεσιών που τούς πρόσφερε.

Είδατε, άγαπητοί μου, τή δύναμη του φαρμάκου; Αυτό άς έτοιμάσουμε όλοι για τόν έαυτό μας, διότι, άν και είναι τόσο δυνατό, δεν είναι και πολύ άκριβό, αλλά πολύ φθινό· και ούτε χρειάζονται και πολλά έξοδα. **Διότι τό μέγεθος τής έλεημοσύνης δεν κρίνεται από τό πλήθος των χρημάτων, άλλ' από τήν προθυμία αυτών που δίνουν έλεημοσύνη.**

Γι' αυτό και εκείνος, που έδωσε ένα ποτήρι κρύο νερό έγινε δεκτός· για να μάθουμε ότι ο Κύριος των πάντων ζητεί από όλους τήν καλή διάθεση. Συμβαίνει πολλές φορές να κάνει κάποιος πολλή μεγάλη έλεημοσύνη, άν και έχει λίγα· και αυτό γίνεται όταν ή πρόθεση είναι δυνατή.

Και τό αντίθετο πάλι μπορεί να συμβεί, ένω, δηλαδή, κάποιος έχει πολλά, να φανεί ότι έχει λιγότερα από αυτούς, που έχουν λίγα, λόγω τής μικροπρέπειας του χαρακτήρα του.

Άς μοιράζουμε, λοιπόν, γενναιοδωρα, σε όσους έχουν ανάγκη, τά αγαθά που μās χάρισε ο Κύριος.

Και αυτά που μās τά έχει δώσει, πάλι άς Του τά προσφέρουμε, ώστε να γίνουν πάλι δικά μας, αυξημένα κατά πολύ. Διότι τόση μεγάλη είναι ή φιλοτιμία του Κυρίου, ώστε άν και δέχεται από αυτά που έδωσε, δέ νομίζει ότι δέχεται τά ίδια, αλλά ύπόσχεται ότι θά μās τά αποδώσει με μεγαλύτερη γενναιοδωρία.

Μόνο άν έμεις θελήσουμε να επιδείξουμε τά δικά μας, να τά δίνουμε, δηλαδή, στους φτωχούς, σαν να τά τοποθετούμε στο Χέρι του Θεού, έχοντας ύπόψη, ότι εκείνα που θά δεχθεί εκείνο τό Χέρι, δεν θά μās τά ανταποδώσει μόνον αυτά, αλλά θά μās τά χαρίσει εκατό φορές περισσότερα, δείχνοντας έτσι με όλα αυτά τήν καλοσύνη Του.

Και γιατί τά πολλαπλασιάζει πάλι αυτά; Τό Χέρι εκείνο δεν δίνει μόνον αυτά, αλλά μαζί με αυτά μās χαρίζει και τή βασιλεία των Ουρανών και μās ανακηρύσσει και μās στεφανώνει και μās δωρίζει τά

ἀναρίθμητα ἀγαθά, ἐάν θελήσουμε νά προσφέρουμε κάτι ἀπό αὐτά πού μᾶς ἔχουν δοθεῖ ἀπό τόν ἴδιο.

Μήπως, δηλαδή, μᾶς ζητεῖ κάτι τό βαρὺ καί τό δύσκολο; Ὅσα ἀπό τὰ ἀναγκαῖα μᾶς περισσεύουν, αὐτά θέλει νά μᾶς τά κάνει ἀπαραίτητα· καί ἐκεῖνα πού βρίσκονται στό θησαυροφυλάκιο ἄσκοπα καί μάταια, ἐπιθυμεῖ νά μοιραστοῦν, ὅπως πρέπει, ἀπό ἐμᾶς τούς ἴδιους, ὥστε καί ἀπό ἐδῶ νά πάρει ἀφορμὴ γιὰ νά μᾶς στεφανώσῃ μέ ἐπισημότητα. Διότι σπεύδει καί βιάζεται καί φροντίζει καί τά κάνει ὅλα, ὥστε νά γίνουμε ἄξιοι ὅσων μᾶς ὑποσχέθηκε.

Παρακαλῶ, λοιπόν, ἄς μὴ στερήσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό τόσο μεγάλα ἀγαθά... **Πρέπει νά μοιράζουμε αὐτά, πού ἔχουν ἀποταμιευθεῖ χωρὶς σκοπό,** γιὰ τὴν διατροφή τῶν φτωχῶν· σ' αὐτό ποτέ δὲν πρόκειται νά πέσουμε ἔξω ἀπὸ τὸ σκοπὸ μας, οὔτε νά φοβηθοῦμε τὴν ἀποτυχία, πού συμβαίνει στὴ γῆ. Διότι λέγει: «Ἐσκόρπισε, ἔδωσε στοὺς φτωχοὺς». Ἄκουσε, ὁμως, καί τὴ συνέχεια: «**Καὶ ἡ δικαιοσύνη του μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος**» (Ψάλμ. 111, 9). Ὡ! θαυμάσιος σκορπισμός!

Σέ σύντομο χρονικὸ διάστημα ἔκανε τὴ διανομὴ καί ἡ ἀγάπη Του μένει στὸ διαρκὴ αἰῶνα. Τί εὐτυχέστερο θά μπορούσε νά ὑπάρξει ἀπὸ αὐτό;

Γι' αὐτό, παρακαλῶ, **ἄς κερδίσουμε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μέ τὴν ἐλεημοσύνη,** γιὰ ν' ἀξίζει νά λέγεται καί γιὰ μᾶς αὐτό, ὅτι, δηλαδή, **ἔσκόρπισαν, ἔδωσαν στοὺς φτωχοὺς, ἡ ἀγάπη τους, ὁμως, μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.** Ἐπειδὴ, δηλαδή εἶπε, ἐσκόρπισε, ἔδωσε, γιὰ νά μὴ νομίσεις ὅτι, ὅσα σκορπίσθηκαν, χάθηκαν, γι' αὐτό ἀμέσως πρόσθεσε, «**Ἡ δικαιοσύνη του μένει στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος**». Ἡ δικαιοσύνη ἐκείνων, πού μοιράσθηκαν, μένει ἀφθαρτη, παρατείνεται αἰώνια, καί δὲν τελειώνει ποτέ.

«ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΛΥΤΕΚΝΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Τριμηνιαῖο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς
«Πανελληνίας Ἐνώσεως Φίλων τῶν Πολυτέκνων» (Π.Ε.ΦΙ.Π.).

Κωδικὸς Ἀριθμὸς Ἐντύπου: 001721.

Ἔτος 38^ο, ἀρ. φύλλον 150 — Ἀπρίλιος-Μάιος-Ἰούνιος 2016.

Ἀκαδημίας 78Δ — 106 78 ΑΘΗΝΑ.

Τηλ. 210-38.38.496, 210-38.22.586, FAX: 210-38.39.509.

E-mail: info@pefip.gr — Ἴστοσελίδα: www.pefip.gr

Α.Φ.Μ.: 090047658, ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ.

Ἰδιοκτῆτης: Π.Ε.ΦΙ.Π.

ΙΔΡΥΤΗΣ: π. ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ (ΜΠΙΛΑΛΗΣ),

Ἀγιορείτης Μοναχός († 2014).

Ἐκδότης: Ἀντώνιος Ε. Ἀντωνίου, τ. Διευθυντῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς,

Πρόεδρος Π.Ε.ΦΙ.Π. — Ἡ «Ε.Π.Ο.» συντάσσεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴ.

Διευθυντῆς Συντάξεως: Ἰωάννης Γ. Θαλασσινός, διευθ. Π.Ε.ΦΙ.Π.

Ἡ «Ε.Π.Ο.» διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ. ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΕΙΣΦΟΡΕΣ προαιρετικῆς.